

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **W. N.**,
skazanego za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 14 lutego 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 17 lutego 2023 r., VI Ka 859/21,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 marca 2018 r., IX K 562/17,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 17 lutego 2023 r., VI Ka 859/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 marca 2018 r., IX K 562/17, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa W. N.

W kasacji obrońca skazanego zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Podniósł, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego należy wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli istnieje duże prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, a brak takiego wstrzymania

spowodowałby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. obrońca powołał się właśnie na to wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, warunkowane wagą i znaczeniem zarzutów kasacyjnych. Należy wskazać, że obrońca w kasacji podniósł zarzuty dotyczące uchybienia z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., naruszenia zakazu *reformationis in peius*, a także rażącego naruszenia prawa procesowego związanego z rzetelnością kontroli odwoławczej i postępowaniem dowodowym. W uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie obrońca wyeksponował tę okoliczność, że pociągnięcie skazanego do odpowiedzialności karnej bazuje przede wszystkim na dowodzie z pomówienia, którego wiarygodność budzi poważne wątpliwości. W ocenie obrońcy prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest zatem wysokie, a wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 448300 zł, stanowiłoby zbyt daleko idącą dolegliwość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Wypada w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z informacją z systemu NOE.SAD skazany w tym momencie nie wykonuje kary pozbawienia wolności w jednostce penitencjarnej, a w aktach sprawy znajduje się postanowienie Sądu penitencjarnego o jego warunkowym przedterminowym zwolnieniu z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie analiza zarzutów kasacji doprowadziła Sąd Najwyższy do wniosku, że brak uwzględnienia

wniosku o wstrzymanie nie doprowadzi do – koniecznych przy wstrzymaniu wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. – nieodwracalnych, wyjątkowo ciężkich skutków dla skazanego. obrońca odwołuje się do wagi i stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Sąd Najwyższy dostrzega, że w kasacji obrońcy podniesiono zarzut o randze tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., a także konkretne zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść wyroku. Sąd Najwyższy zdaje sobie sprawę także z tego, że dotychczasowy przebieg tego postępowania był wieloetapowy, w tym dwukrotnie już sprawa była rozpoznawana przez Sąd Najwyższy. Sam fakt podniesienia zarzutu odnoszącego się do wystąpienia kwalifikowanej wady prawnej nie oznacza jeszcze sam w sobie podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Zarówno w odniesieniu do zarzutu sugerującego wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k., jak i wszystkich pozostałych trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Niewątpliwie sprawa W. N. jest sprawą o wysokim stopniu skomplikowania i wymaga pogłębionej analizy w postępowaniu kasacyjnym. Świadczy o tym chociażby waga, złożoność i różnorodność zarzutów kasacji obrońcy. Jednakże ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego rozpoznania kasacji na rozprawie. W ocenie Sądu Najwyższego nie ujawniły się w tej sprawie takie okoliczności, które prowadziłyby do skorzystania z instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., będącej instytucją o charakterze wyjątkowym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej

instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ał]